

ویروس مجموعه داری
پرویزتناولی

www.ketab.ir

© موسسه فرهنگی پژوهشی ناظرپاب

خیابان ایران شهر جنوبی، کوچه شریف، پلاک ۲۰

تلفن: ۸۸۲۸۱۰۳ - ۸۸۳۳۲۹۴ - ۸۴۶۱۷۸

www.nazarpub.com

info@nazarpub.com

ویروس مجموعه داری • مجموعه هنر معاصر • پرویز تناولی

هنری و طراح گرافیک: محبوبه مهربانی • تصویر روی جلد: بخشی از کار طرلان رفیعی
رسانه ستار: شهیدا محمد طاهر • آماده سازی و چاپ: چاپ و نشر نظر • پیش از چاپ: سعید کاوندی
تولید: مهدی ابراهیم • تیراژ: ۱۲۰۰ جلد • چاپ نخست: ۱۳۹۹ • شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۱۵۲-۳۱۰-۶
هنر و نگارگری: آثار یا استفاده از تمامی یا بخشی از اثر به شکل فتوکپی، الکترونیکی، ضبط و ذخیره در
سیستم های برابری، بخش، ممنوع و قابل پیگرد قانونی است.
آثار ارایه شده در کتاب مجموعه های شخصی پرویز تناولی و خانواده انتخاب شده است • تصاویر
صفحات ۹ و ۲۷: آ. ش. خاکی • پیلارام • عکاسی از مجموعه آثار کتاب توسط داود صادق ساء، سهند
بهریزی، توکا احمد جویباری شده است.

مجموعه‌ای که تصاویرش پیش روی شماست، طی حدوداً هشت سال جمع‌آوری شده است. در این زمان طولانی، هرگاه اثری را بر وفق مذاق خود یافته و قرانی مازاد بر روزمرگی داشته‌ام، نسبت به تملک و حفظ آن اثر کوتاهی نکرده‌ام و اینک که فرصتی برآمده، بجای می‌بینم تا دیگران را نیز از وجود آن آثار آگاه کنم. به واسطه‌های ذهنی خود را با این نوشتار به ثبت رسانم. شاید نکته‌هایی از آن مفید پژوهندگان هنر قرار گیرد. همچنین معتقدم تنها با ررس آثار اولیه‌ی هنرمندان است که می‌توان به تولد و رشد مکاتب هنری پی برد.

ویروس مجموعه‌داری، که از همان کودکی به جانم افتاده بود، با گذشت زمان و در نه‌جوانی، ویروسی دائمی تبدیل گردید. این ویروس، که اغلب به جان توانگران می‌افتد، زمانی به سراغ من آمد که از عهده‌ی معاش روزگار هم به‌سختی برمی‌آمدم. چنان‌که در جای دیگری شرح داده‌ام، در آغاز، از کنار هم قرار دادن پس‌مانده‌ها دلخوش بودم؛ ماهی که به دنیای هنر راه یافته‌ام، دری تازه را گشوده یافته‌ام و این در دستیابی به آثار هم‌سن‌وسالان و اطرافیانم بود. قبل از آن خوب است شرحی هم از نوع ویروسی که به تن من افتاده بود بدهم.

ویروس مجموعه‌داری هم، مثل دیگر ویروس‌ها، انواع و اقسام دارد. برخی از مجموعه‌داران هر جور چیزی را می‌خواهند و برخی تنها آثار شناخته‌شده را طالب‌اند و عده‌ای هم به دنبال عدد و رقم‌اند؛ اما ویروس من از نوع جمع‌آوری ناشناخته‌ها و کم‌یافت‌ها بود. اگرچه قسمت اعظم هم خود را صرف جمع‌آوری صنایع گذشته‌ی ایران می‌کردم، از هنر معاصر هم غافل نبودم و چنین بود که در عرصه‌ی هنر معاصر هیچ‌گاه توفیق دستیابی به هرآنچه می‌خواستم، نیافتم و از محتوای کتاب موجود فراتر نرفتم.

به‌استثنای چهار طرحی که در آغاز کتاب آمده^۱ (تصویر ۴-۱)، بقیه‌ی آثاری را که تصویرشان در این کتاب عرضه شده می‌شود به دو بخش با فاصله‌ی زمانی طولانی تقسیم کرد. بخش اول مربوط به دهه‌های چهل و پنجاه و پیش از انقلاب، و بخش دوم حاصل بیست سال اخیر است. نکته‌ی مشترک بین آن‌ها این است که شخصاً با هنرمندان‌شان آشنایی داشته‌ام.